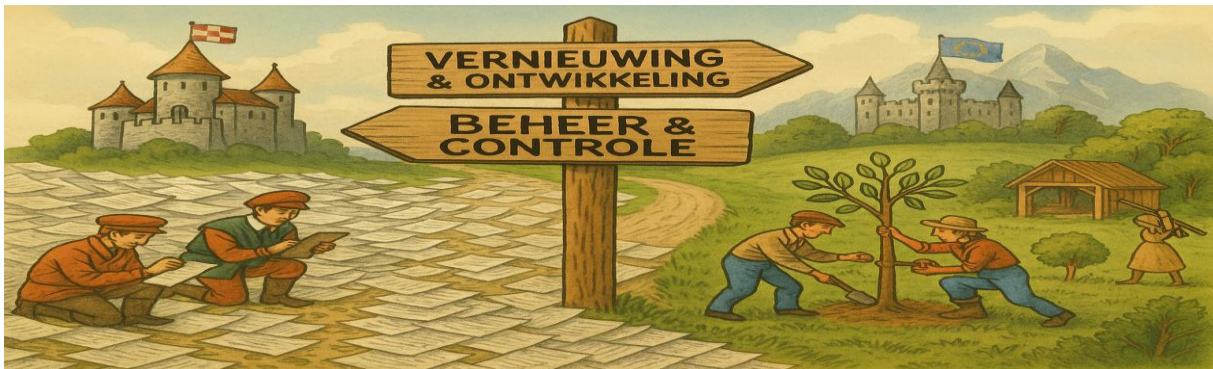

Van Vinkjes naar Vernieuwing

Ontwikkelingsgericht financieren voor de plattelandstransitie

Urgentie

Stimuleringsprogramma's als SIGO en LEADER lopen vast in papierwerk. Ze worden afgerekend alsof het om inkomenssteun gaat. Dat regime is detailcontroleerbaar, maar verstikt waar juist leren en experiment nodig zijn. Institutionele organisaties kunnen dit nog aan; burgerinitiatieven haken af. De vernieuwing waarvoor deze programma's bedoeld zijn, verdwijnt.

EU-logica

Controlemechanismen van inkomenssteun (Pijler I) zijn dominant gemaakt in transitieprogramma's (Pijler II). De macht van de auditor drukt innovatie plat tot bonnetjespolitiek.

Brabantse context

Stimulus, ooit opgericht als ontwikkelorganisatie, is steeds meer een tweede RVO geworden: controleur in plaats van facilitator. Gevolg: maandenlange vertragingen, afwijzingen op details, gebrek aan dialoog. De ontwikkelrol verdwijnt.

Noodzaak

Voor vernieuwing is een ander regime nodig:

- Ontwikkeld financieren: vertrouwen vooraf en tijdens, verantwoording achteraf.
- Ontwikkeld auditten: sturen op resultaten en leeropbrengsten, niet op bonnetjes.

Oplossing

Een dubbel spoor:

1. Beheer & controle → inkomenssteun, voorspelbaar en uniform.
2. Ontwikkeling & begeleiding → transitie, ruimte voor experiment en burgerinitiatieven.

Binnen Stimulus vraagt dit om een apart mandaat en budget. Ook Brussel moet dit onderscheid structureel verankeren.

Politieke keuze

Wil je Europees geld inzetten voor vinkjes of voor vertrouwen en vernieuwing? Provincies kunnen sturen door Stimulus opnieuw ook als ontwikkelorganisatie te positioneren. Zonder dit onderscheid verliezen burgerinitiatieven hun plek en zakt de transitie door de bodem.